

sair, jaj de jó, jaj de jó, Szegeden dispensair is van.

Ez után a nem egészen bánatos hangulatra valló felkiáltás után az is eszébe jut az embernek, hogy jaj de jó lenne egy kimutatást látni a dispensair működéséről. De nem láthat, ami nem is nagy baj, mert láttak mások, akik szakemberek és akik információink szerint a következő véleménnyel vannak:

A tudóvész leküzdésére alakult központi bizottság beküldte Szegedre egyik titkárát, Parassin József dr.-t. Ugy tudjuk, hogy Parassin dr.-nak megbízatása volt arra is, hogy *a szegedi dispensairt beszüntesse*, mert működésével elégedetlenek voltak, nem teljesített köpetvizsgálatot, kevés betege volt stb. Parassin dr. megtárgyalta a dolgot a tiszti főorvossal és végül is „tekintettel a tekintendőkire” abban állapodtak meg, hogy Parassin dr. fölkeresi a munkásbiztosító pénztárt. A pénztár ugyanis a közel jövőben szintén felállít dispensairt és abban történt megállapodás, hogy *a kettőt egyesítik*. A pénztár dispensairját Hollós dr. fogja vezetni és így az egyesített intézet az ő felügyelete alá kerül. A dispensair felszereléséhez a városnak is hozzá kell járulni és eredményes működés után a belügyi kormány *az államsegélyt fölemelni is hajlandó*. Érdekes, hogy a központi bizottság *kifejezetten kívánja, hogy a dispensairt ne a kórház épületében helyezték el*, a mai helyiséget sem találja megfelelőnek, ellenben hozzájárul ahhoz, hogy az építendő új kórházban elhelyeztessék.

Faragó dr. tiszti főorvos ezeket mondta erről az ügyről:

Müller Kálmán báró leiratot küldött, a melyben az állott, hogy *a kormány megvonja a dispensair céljára adott évi 5000 korona szubvenciót abban az esetben, ha nem teljesítjük azokat az intézkedéseket, amelyeket a*

szubvenció kérésekor megígértünk. Erre a leiratra én ma válaszoltam és megírtam, hogy ezeket az intézkedéseket már előbb teljesítettük, mielőtt még bennünket figyelmeztettek volna erre és így tárgytalan a dolog.

Mi — mint előadtuk — mást is és többet tudunk. Lehet, hogy tévedünk. De lehet az is, hogy a főorvos ur tikkolódzik.

A képviselőház ülése.

— Nemzetiségi vita. —

(Saját tudósítónktól.) A román vita, a mely hatalmasan dagadó folyamnak ígérkezett, ma már vérszegény és posványosodó érként csörgedezett és minden órában várható volt az elnapolása.

A vita ma tizenkét ellenzéki képviselő jelenlétében kezdődött Gueth Gyula beszédével. Utána Polónyi Géza következik, aki nagyszabású beszédre készült, de kérdés volt, hogy *az ellenzék távolmaradása* nem veszi-e el kedvét attól, hogy mint jelezte, három órás beszédet mondjon. Az ellenzék részéről Esterházy Mihály gróf készült még nagyobb felszólalásra.

Egyébként minden érdeklődés a mai ülés utolsó órája felé fordult. Az ülés végén várták ugyanis Hazai Samu báró honvédelmi miniszter válaszát Rakovszky István interpellációjára a katonatisztek ügyében és erről interpellált Lovász Márton is.

Egyébről sincsen szó a folyosón, csak az ismeretes ügyekről. Az ellenzék úgy tudja, hogy *a paldiaörség mai szervezetében mégis helyén marad, mert a kormány ehhez köti állását*, de mondják, a katonaság újabb sérelmet lát abban, hogy Beöthy elnök a folyosóról kitiltotta a parlamenti tiszteket. Polónyi éppen azt fejtette ma az ülés előtt, hogy ez olyan nagy sérelme a tiszteknek, amely csak Beöthy lemondásával volna or-

vosolható, ami pedig alkalmasint nem fog megtörténni.

Az ülés háromnegyed tizenegy órakor kezdődött.

(Az ülés.)

Beöthy Pál háromnegyed tizenegy óra után nyitja meg az ülést.

Az elnöki irományok előterjesztése után napirendre kerül *a nemzetiségi kérdés megvitatásának folytatása*.

(Gueth Gyula beszéde.)

Gueth Gyula a románoknak azzal a kívánságával foglalkozik, hogy a járásbírók és törvényszékek fogadjanak el román nyelvű beadványokat is, tárgyaljanak a felekkel románul és az ítéleteket román nyelven is adják ki. A szónok meggyőződése szerint ez a kívánság technikailag lehetetlen s a jogkereső közönségnek végtelenül nagy kárára volna. Nincsen olyan járásbíróság Erdélyben, amelynek területén csak egy nyelven beszélő nép laknék. Tegyük föl, hogy egy román ember egy magyar járásbíróshoz keresetet ad be egy német anyanyelvű alperes ellen. A német alperes jogosan fog tiltakozni az ellen, hogy neki egy román beadványt adjanak ki és úgy idézzék meg. A mikor a két fél megjelenik a bíró előtt, a bíró melyik nyelven vezesse a tárgyalást és vegye föl a jegyzőkönyvet? Ha románul: ez ellen joga van tiltakozni a németnek. Az egyik nemzetiségre nézve mindenképen sérelmes lesz a bíró eljárása. A bírósági és hatósági kiadványok nyelve különben se igen fontos a közönség számára.

Az egységes nemzeti államhoz való föltétlen és törhetetlen ragaszkodást érzi a nyugatmagyarországi német nép, amelynek körében még az agitátoroknak sem fog sikerülni az elégedetlenség érzetét felkelteni. A nemzetiségi kérdésnek olyan módon való megoldása után, mint a hogy a miniszterelnök azt kifejtette, minden kísérlet hiábavaló lesz és senki nem fogja e népnek a magyar államhoz való hűségét megingatni. (Éljen a jobboldalon.)

(Polónyi Géza.)

Polónyi Géza: Igen nagy föladat előtt

titkos zugába. Fáradozás — bánat és gondok... Nehéz sors vont barázdákat a fiatal archa, meggörnyesztette az erőteljes vállakat; megtanította sóhajtozni úgy, mint sóhajtozott az idősebbik fivér...

És ott, balra, a falu asszonyai között áll az ő felesége is, ájtatosan imádkozva, kulcsolt kezéivel... Hamar vénítették kemény munka s vesződség... Hajdan csillogó, nevető szemei elvesztették fényüket és a sors váratlan csapásai előli félelem és ijedség kifejezése váltotta föl a büszkeségét és önértékét, mely a szép fiatal asszony arcáról sugárzott... és boldogsága? Hol volt? Egy gyermekük maradt életben — öreg koruk öröme és reménye — és azt is megejtette az emberek hazugsága.

És ott állt a falu gazdag úrsorása, földig hajlong, buzgón csókolja a földet és keresztet vet, hogy kifosztott árvák könnyeit álszenteskédő imával száritgassa és hazudjon Istennek, amint hazudik az embereknek...

... Am messze, messze távolba tűnik mindez foszló ködbe. Most már csak e sötét torony képezi Micheitsch világát, csak a szél zugása szakítja meg magányos órái csöndjét... „Itélkezni fog az Ur, övé a boszu!”

suttogja az aggastyán és ráncos arcán csöndesen végigperegnek a könnyek.

*

— Föltámadt Krisztus!

Az öreg fölrezen álmodozásából. Odalenn hangyabolyként nyüzsög a paraszток tömege — s megindul az ünnepélyes körmenet — elől a keresztek és szentképek ingadozó körvonalai és föl a magasba száll az üdvhirdető kiáltás:

— Föltámadt Krisztus!

És e kiáltás visszhangzik az öreg tuláradó szívében... úgy tetszik neki, mintha ragyogóbban égnének a templomgyertyák és élénkebben mozognának az alakok s szólatatja a harangokat. Az újra kerekedő szél elkapja röptükben a fölzugó hangokat s hatalmas szárnycsapással viszi ég felé és árad a gyönyörű harangszó visszhangja, mintha ég és föld visszhangoztatná a szent szózatot:

— Föltámadt Krisztus!

És az öreg szív feledi bánatát — feledi a keserves gonddal, fáradozással és csalódással teli élet emlékét... Elfeledte a vén harangozó, hogy élete és reménye a boldogságra nem volt egyéb egy csaló álomnál —

hogy ő most egyedül áll a kerek világon... Hallja a hangokat, melyek énekelnek és sirnak, fölzállnak a sötét téren át a csillagos égig és leáradnak a nyomorult földre, úgy érzi, mintha gyermekek és unokák alakjai vennék körül, hallja vidám hangjukat, a nagyok és kicsinyek hangjait — és e hangok egybeolvadnak és énekelnek boldogságról és örömről, miből nem nyújtott semmit a hosszú sötét élet...

Makar Micheitsch szeméből patakanak a könnyek, hatalmasan dobog a szíve az elképzelt boldogság mámorában.

*

Odalenn állnak az emberek és arról beszélnek egymással: hogy ily csodaszépen még sohasem szólaltatta harangjátékát a vén Makar.

Hirtelen megreszketteti a levegőt a nagy harangütő egy hatalmas kongása. A kis harangocskák mintegy ijedten végzik játéku-
kat metsző diszharmóniával.

Erőtlenül rogy le az aggastyán a padra és két utolsó könnyű pereg végig lassabban a sápadt, hidegülő orcákon...

Életemnél szebb volt a halálod, Makar Micheitsch.

Vendéglőben

KÁVÉHÁZBAN

Fűszerkereskedésben

Csemegeüzletben

MINDENÜTT KÉRJEN HATÁROZOTTAN

SZT. ISTVÁN

duplamalátasört.

Csak ez az eredeti, a valódi!!!

ÓVAKODJÉK

az UTÁNZATOKTÓL!!